

Rigsdagstidende.

1851 Forhandlingerne paa Folkethinget. № 5.

Tredie Session.

3die Møde.

Lovsdagen den 9de October.

(Fortsf.)

B. Christensen (fortsat): Jeg troer ikke, at det skal kunne modsiges, at man ved strax at lade Sagen gaae lige til Comitee, giver denne Comitees Medlemmer et endnu mere overveiende Herredømme eller Indskyldelse paa Sagen, end godt og usseligt er, og jeg for min Part vil derfor med fuld Overbeviisning vedblive som før at holde paa første Behandling her i Salen. Jeg kan paa ingen Maade indrømme, at det forholder sig som den samme ærede Rigsdagsmand har sagt, at der skulde foreligge nogen Erfaring for, at den hidtil brugte Behandling har været langvarigere, end den vilde have været, hvis vi strax var gaaet til Comitee. Det foreligger ikke, men selv om det forelaae, vilde deraf endnu ikke med Rette og Føie kunne sluttes, at vi burde forkaste den hidtil fulgte Behandling og gaae over til en saa oligarchisk Form som den, der er foreslaaet. Jeg stemmer derfor for, at Sagen, som i de foregaaende Samlinger, gaaer umiddelbar til første Behandling her i Salen.

Krieger: Blandt de Betragtninger, som ere fremførte af de ærede Rigsdagsmænd, der have talt for, at Sagen strax gaaer til 1ste Behandling, er der Noget, hvilket navnlig gjælder om det, som blev anført af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning), som gik uden for det foreliggende Spørgsmaal, nemlig Antydningen af en aldeles forandret Forhandlingsmaade. Herved skal jeg ikke dvæle, deels fordi der ikke i saa Henseende foreligger noget bestemt Forslag, deels fordi den ærede Rigsdagsmands Uttringer vare mig for uklare til, at jeg kunde opfatte dem i

noget bestemt Skikkelse eller Form. Hvad der imod iøvrigt de Grunde angaaer, som ere fremførte for, at Sagen skal gaae til 1ste Behandling og ikke strax overgives til et Udvalgs Behandling, da er der deels fremført de almindelige og ofte gjentagne Grunde, og deels er der paaberaabt en særegen, nemlig en politisk Grund. Hvad de almindelige Grunde angaaer, ifølge hvilke det, at man nu lod Sagen gaae til et Udvalg, skulde være en Tilbagegang, skulde være en Levning fra Stændertiden og Anvendelse af et oligarchisk Princip, da troer jeg, at alle disse Betragtninger hvile paa en ligefrem Misforstaaelse. Man kan ikke kalde det en Levning fra Stændertiden i slem Forstand, at Noget, som er blevet benyttet af Provindstalsstænderne, ogsaa benyttes af Rigsdagen; thi i saa Fald frygter jeg for, at vi maatte siges at leve imellem lutter Levninger fra Stændertiden, eller, rettere sagt, jeg haaber, at det vil blive Tilfældet; thi der er Noget, som maa ansees for ubetinget rigtigt, hvad enten det foretages af Provindstalsstænderne eller af en Rigsdag. Den Omstændighed, at man i Stændertiden benyttede Udvalg, kan altsaa i og for sig ikke være tilstrækkelig til at afgjøre, om man nu skal benytte Udvalget før 1ste eller mellem 1ste og 2den Behandling. Dersom man vilde støtte Noget paa den Omstændighed, at Udvalg forekom i en Periode af vor politiske Udvikling, som man ikke ynder, saa maatte Resultatet consequent blive, at man aldeles intet Udvalg benyttede. Deraf kunde jeg gaae ind under visse Forudsætninger; thi jeg troer overhovedet, at man skal enten slet intet Udvalg have, eller bruge det før 1ste Forhandling, og dette lader sig ogsaa sige med Hensyn til Finantsloven, ikke fordi jeg troer, at det vilde være rigtigt, at vælge denne Fremgangsmaade, men den almindelige